

ρων του πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἀλλὰ πρακτικούς, ἐκλογεῖς του ἔδωκε πέρασ εἰς τὴν πένθιμον ταύτην πομπήν.

Κρῖμα νὰ μὴ ἀπαγγεῖλῃ ὁ Ἀχιλλεὺς κανένα ἐλεγείον· νὰ ἔνα καλὸν τέλος :

Ταλαίπωρε, μὴ ἀφειδῶς τὰ χοήματά σου χύνῃς
ἀν ἀποτυχῆς δῆμαρχος Μελάς κἀν νὰ μᾶς μείνῃς.

Δύο χθὲς προσεφώνησαν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ κ. Μελά μετὰ τὸ πέρασ τῆς διαδήλώσεως, ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ὁ Παναγῆς Κυριακός. Τοῦ τελευταίου τούτου ὁ λόγος, γεμάτος ἰησοῦιτισμον, μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν πανούργου λωποδύτου ὅστις ξεμοναχιάσας παρεπιδηοῦντα Ἀνατολίτην ἀρχίζει νὰ τοῦ ὀμιλῇ περὶ τῆς Μεγάλῃς ἄγκας ἰδέας, αἰφνης ὁ κατηχούμενος εὐρίσκεται ἀνεὺ ὥρολογιοῦ, διὰ τῆς μεθόου τοῦ πορτοφολίου. Ὁ λόγος τοῦ κ. Μελά ἦτο περίπου ὁ ἀκόλουθος :

Φίλοι συμπολιταί !

Εὐγνωμονῶ ὑμῖν ἀπὸ τσεπῆς ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείτῃ πρὸς με γνώμη καὶ ἐδραία πεποιθήσει.

Προσέλθετε ἐνώπιον τῆς κάλπης ἐν πλήρει τάξει, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ τριμείου μου μέριμνα ἄς ὀδηγήσῃ τὴν ψῆφόν σας. Ἐνώπιον τῆς κάλπης οὐδεὶς γινώσκει εἰμὴ μόνον ἡ συνειδήσις σας—ἐλπίζω δηλαδὴ νὰ μὴ φανῆτε ἰσυνειδήτοι—ποῦ θὰ κἀταθέσῃτε τὴν λευκὴν ὑμῶν ψῆφον. Κατελθὼν εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τὴν ἐκλογικὴν καὶ ἐγκαταλείψας τὸν ἡρεμον καὶ κοστομὲ τὸν οἰκογενειάρχου βίαν, ἐγὼ τὸ ξέρω τί μοῦ ἐκόστισε, κινήσει ἐξ οὐδενός· ἄλλου ἐλαττηρίου εἰμὴ ὑπὸ μόνις τῆς φιλοδοξίας. Ὁ πρᾶξω ὅ,τι εἰμὸς ἐστὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῶν μεγάλων ἀνακινήσεων τοῦ Δαυρίου, τῶν μεγάλων ἐλπίδων τῶν μαρμάρων τῆς Πάρῳ (κατ' ἰδίαν) ἀλλὰ καὶ Δίνῳ ! . . .

Ζήτω τάρλα τάρλα τὰ
θὰ μοῦ φᾶτε τὰ λεφτά ! . . .

Φρ. Φρ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Καὶ ἄλλη παράδοσις χρυσοῦ· σημάϊας τοῦ Μελά χθὲς εἰς τὸν κήπον τοῦ Σούτζου παρεδόθη καὶ ἐπυροπολήθη ὑπὸ τοῦ Πέπα Μαρμαρᾶ ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ, γέλοισιν καὶ χαρᾶς !

Ἀπεβίωσεν ἐντὸς τοῦ σιδηροδρόμου μεταβαίνων ἐκ Βιέννης εἰς Παρισίους ὁ Ἰάκωβος Ρογκότης, τελευταῖος γόνος τῆς ὀμωνύμου ἐν Θεσσαλονικῇ οἰκογενείας. Ἡ περιουσία του ἀνέρχεται εἰς 811 περίπου χιλιάδας λιρῶν. Μολονότι δὲ ἠλπίζετο ὅτι μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ διέθετεν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν κοινοτικῶν καταστημάτων, δυστυχῶς ὅμως δὲν εὐρέθη διαθήκη του, οὕτω δὲ ὅλη ἡ περιουσία του περιέρχεται εἰς τοὺς πλαγίους αὐτοῦ κληρονόμους, ἐκτὸς δύο σποδαίων μεγάλων τοιφλικίων τὰ ὅποια ἦσαν βακουφικά, καὶ ὡς τοιαῦτα, ὡς λέγεται, πρόκειται νὰ δημευθῶσι. Κληρονόμοι του εἶνε ὁ βουλευτὴς κ. Γεωργιάδης, οἱ κ. Τιμολέων καὶ Ν. Μαυροῦδης, ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν χήρα Βαλαμάκη καὶ ἄλλοι τινες ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Σήμερον παρασταθῆσονται ἐν τῷ Ἀπόλλωνι οἱ «Λησταί» τοῦ Σχίλερ, δράμα εἰς πράξεις πέντε. Τούτῳ ἀκολουθήσε-

διωδία ψιλοσομένη ὑπὸ τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Τασοῦ γλου «Ἡ ὑποψήφιος Χριστίνα καὶ ὁ πατέρας τῆς.»

ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τετάρτη, τὴν 29 Ἰουνίου

Ἐὰν ἀκόμη δὲν ἔμαθον οἱ διάφοροι φιланθρωπικοὶ ἐν Ἀθήναις Σύλλογοι, ὅτι ἐν τοῖς καθαρζομένοις ἐν ἀγίῳ Γεωργίῳ καὶ τῷ «Μεσολογγίῳ» ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐντελῶς πένητες, τῶν πάντων στερούμενοι, ἄς τὸ μαθῶσιν ἡδὴ δι' ἐμοῦ. Ἐκεῖ μέσα παίζει ἡ καλοπέραςις μετὰ τὴν φτώχεια. Τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀπελπισία. Ἡ ἀνετος ζωῆ, καὶ ἡ στέρσις. Δὲν ἐξετάζω τὸ ποιὸν τῶν ἀνθρώπων. Φθάνει δι' ἐμὲ ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Δὲν γνωρίζω τί σκέπεται περὶ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἂν θὰ ἔχωμεν δευτέραν περίουδον Ἀλεξανδρινῶν. Τόγε νῦν ἔχον οὐδεμίαν ἐδοθη τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἐπιχορήγησις παρ' οὐδενός. Ἦκουσα ὅτι ὁ Δῆμαρχος Πειραιῶς ἔδωκεν 100 δραχμᾶς· ὅτι ὁ ὑγειονόμος κἀτι στέλλει. Ἀλλὰ τακτικὸν τι καὶ βεβαίον οὐδέν. Οἱ φιλάνθρωποι αὐτοὶ ὁμογενεῖς οἱ ἐν παντὶ πρωτοστατοῦντες, καὶ τόσας ἐγείρουντες ἀξιώσεις ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, ζητοῦν κατὰλληλοτέραν ποῖσταν φιλάνθρωπικῆς;

Καὶ ἐνόσῳ ἡ κάθαρσις ἦτον ἐνδεκαήμερος, τὸ κακὸν ὀλιγώτερον. Ἦδη εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέρας οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀπελπιστικῇ ἀληθῶς καταστάσει. Τὸ ὀλίγον χεῖμα ὅπερ πιθανῶς ἔφερον, βεβαίως ἐξήντηλην. Τί θὰ γείνουσιν λοιπόν; Ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀνέγγων ὅτι ἐτέρα πρόελευσις ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον, εἶναι ἀπαραδεκτος τῇ διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως· ἀριστον καὶ σωτήριον τὸ μέτρον. Οὐτ' εἶναι δυνατὸν πλείους τῶν 600 ἀνθρώπων, οἵτινες νῦν εὐρίσκονται ἐκεῖ, νὰ ζήσωσιν ἀνεὺ φόβου γενήσεως ἄλλου μiasματικῶ νοσήματος· ἐκτὸς δὲ τούτου καθίσταται ἀνέφικτος ἡ τακτικὴ ἐπιτήρησις τῆς καθάρσεως, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ἀνέλθῃ εἰς μεγαλήτερον ποσόν.

Τὰ ἐκλογικὰ δὲν εἶναι ξένα καὶ διὰ τοῦς ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ τῷ «Μεσολογγίῳ» ὑπάρχουν καθαρζομένοι ἐπιτήδες ἐλθόντες ὅπως ψυφίσωσιν ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν ταῖς Νήσοις.

Ἐκτὸς τούτων, ἄλλοι ἐξῶθεν μεταβάντες, ἐπὶ τῇ βεβαίῳσει ὅτι δὲν θὰ σπορκαρῶν ἡδὴ ὑβρίζουν, ἀπειλοῦν, σχεδὸν κλαίουσιν, ἐπὶ τῇ ἐτέρα βεβαίῳσει τοῦ ὑγειονόμου ὅτι πᾶς ἐπὶ τῆς Νήσου εὐρισκόμενος θεωρεῖται σπορκαρζομένος καὶ συνεπῶς δι' αὐτὸν ἀπαγορεύεται ἡ ἀπομάκρυνσις. Εἰς ἡπείλει ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς κολυμβητὴ θὰ περάσῃ πέρα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ψυφοφορήσῃ· ἀλλὰ πολλοὺς τούτων καθυσύχασεν ὁ ὑγειονόμος, εἰπὼν αὐτοῖς νὰ μείνουν ἰσχυροὶ διότι «θὰ ζητήσῃ ὅπως ἕκαστος ἐκλογεὺς ψυφίσῃ ὅπου εὐρίσκεται τὸν ὑποψήφιόν του οὐ τὸ ὄνομα θὰ γραφῇ εἰς ἐπὶ τούτῳ κομισθησομένης κάλπας.» Καὶ ἡ δουλειά τιν ἐτελείωσε.

Οὐδεμίαν μέχρι τούδε ἐκλογικὴ διαδήλωσις ἐγένετο ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ. Ἐὰν, ἔλεγον, ὁ Σούτζος τοῖς ἔστειλλε καὶ κᾶε καμμιά εἰκοσαριά βρυσούλαις ἔμπορουσαν κἀτι νὰ κάμουν κᾶ' αὐτοῖ.

Συνοικῆσια προμηνῦνται δύο—τρία. Κουμπάροι ἄφθονοι. Ἰερεὺς δὲν ὑπάρχει, καὶ στέφανα. Ἀλλὰ τὸ γόντρον ἐκεῖνο ὅπερ ἀκόμη αἰσθανόμεθα διὰ μερικαῖς Ἀλεξανδριναῖς, ἐξέλιπεν ἡδὴ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ περίεργος συμπτωσις. Παρέμεινεν ἐν μέσῳ τῆς χολέρας τὸ κάλλος, καὶ ὡ-